

mission, og jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i, at en saadan Kommission selvfølgelig skal være alsidig med Hensyn til sin Sammensætning, saaledes at alle Synspunkter og alle Retninger kan komme til Orde, og Sagerne kan blive grundigt drøftet af Folk, der har virkelig Sagkundskab og Interesse for det, der skal drøftes i en saadan Kommission. Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i, at vi Danske i dette Øjeblik ikke kan foretage os noget Arbejde af større Betydning end det: ved en alsidig saglig Drøftelse at forberede det bedst mulige Opdragelsessystem for vort Folk. Kan vi ikke lære andet af Verdenskrigen, kan vi lære det, at de, der har haft et Forspring med Hensyn til Opdragelsen, har ogsaa et Forspring i Krigen, ikke alene militært, men ogsaa i det borgerlige Livs Trivsel og gode Pleje, og hvad der gælder Krig, gælder ogsaa Fred, thi Fred er Krig hver eneste Dag under en anden Form, under Konkurrencen. Derfor skal det nok holde Stik, at det Folk, der danner sig det bedst mulige Opdragelsessystem, har, under ellers lige Vilkaar, den største Chance for at komme videst frem.

Jensen-Sønderup: Den sidste ærede Taler (Vilhelm Rasmussen) syntes at gaa ud fra, at jeg havde anbefalet, at man i Stedet for een stor Skolekommission skulde nedsætte flere smaa Kommissioner samtidigt. Det har jeg ikke talt om; jeg har i hvert Fald ikke ment det. Hvad jeg har sagt, er dette, at jeg erkender, at der paa Skolevæsenets Omraade tiltrænges Reform, men at jeg ikke tror, at det er Vejen at nedsætte en saadan stor samlet Skolekommission, at det efter min Mening tværtimod vil være bedre at tage Spørgsmaalene op et efter et — det behøver ikke just at være i en bestemt Rækkefølge —, og at Administrationen, hvis den finder det nødvendigt for et eller flere af disse Spørgsmaal at søge sagkyndig Bistand til Udarbejdelse og Tilrettelægning af Reformerne, saaledes at Forslagene derom kan blive saa godt funderede som muligt, naar de forelægges for Rigsdagen, paa hvert enkelt Omraade bør tilkalde sagkyndige eller anmode dem om at træde sammen i et snævrere Udvalg, hvilket man nu vil. Men dette er ikke det samme, som at man i Stedet for een stor Skolekommission skal have 3—4—5, jeg ved ikke, hvor mange mindre Kommissioner der skulde side

samtidigt. Jeg er bange for, at vi slet ingen Vegne vilde komme ved at nedsætte en stor samlet Kommission. Jeg tror, som sagt, man skal tage Spørgsmaalene op, efterhaanden som Kravene melder sig — der er i og for sig nok af dem —, og lade dem blive Genstand for Drøftelse i mindre Kommissioner, men ikke saaledes, at disse mindre Kommissioner skal komme med et Resultat, som vi saa skal overveje samlet. Jeg er i det hele taget ikke nogen Ynder af de mange Kommissioner. Jeg tror, at Administrationen paa mange Omraader, hvor man ellers nedsætter Kommissioner, er i Stand til at magte Opgaven. Men paa den anden Side vil jeg gerne være med til, at Ministrene har ret frie Hænder i Henseende til at tilkalde sagkyndige paa de specielle Omraader, da det maa erkendes, at Administrationen ikke kan sidde inde med alle de Oplysninger, som er nødvendige for at fremkomme med virkelig gode Reformforslag. Men tager man altfor meget samlet, er jeg bange for, at vi slet ikke faar noget ud af det.

Vilhelm Rasmussen: Det interesserede mig at høre det ærede Medlem, der nu talte (Jensen-Sønderup), thi jeg forstaaer deraf, at hans Synspunkter er endnu meget værre, end jeg havde tænkt mig. Jeg forstod det ærede Medlems første Udtalelser saaledes — det indrømmer jeg —, at han ønskede flere samtidige Kommissioner. Det var der dog nogen Mening i; for saa kunde de dog lære lidt af hinanden og forhandle med hinanden. Men nu hører jeg, at det ærede Medlem endog har en saa fortvivlet Tanke som, at man ganske vist skal have flere Kommissioner, men de maa ikke være samtidige. Det vil medføre, at jeg faar endnu flere Gange Ret i det, jeg gjorde gældende; thi saa udsætter man sig for, at Kommission A, der arbejder først, arbejder i een Retning, og naar den er færdig, opstaaer Kommission B og arbejder i en helt anden Retning, og A er slaaet ihjel, og B kan derfor ikke komme til at forhandle med A. Saa maa vi hellere, naar vi endelig skal bære os galt ad, tage det i flere smaa samtidige Kommissioner, som jeg troede, det ærede Medlem mente. Nej, det, vi skal have, er en stor samlet Kommission, og det skal vi bl. a. af den Grund — deri føler jeg mig overbevist om, at det ærede Medlem vil give mig Ret —, at der tiltrænges Reform i det, som vi plejer at kalde Folkeskolen, og der er ogsaa Grund til at tænke paa Reformen i Almenskolen og ved Seminarierne,